

PROP DE VOSALTRES

La llibertat d'expressió i l'insult

En aquests últims mesos han proliferat successos i notícies sobre la llibertat d'expressió. El tema ha suscitat a la premsa escrita nombrosos comentaris i opinions. També en els mitjans audiovisuals s'han organitzat tertúlies sobre la qüestió. Cada un, amb l'ajuda dels comentaristes, es forma la seva pròpia opinió o es reafirma en la postura que prèviament tenia. Res a dir davant aquest dret fonamental, reconegut per la nostra Constitució (art. 20), per expressar i difondre lliurement pensaments, idees i opinions, que permet la llibertat en la producció i creació literària, artística i científic-tècnica, la llibertat de càtedra i la llibertat de comunicar informació veraç. Estic convençut que l'exercici d'aquest dret evidencia la salut democràtica d'una societat.

La meva preocupació en escriure aquestes línies està motivada per les nombroses faltes de respecte als sentiments religiosos dels creients, emparats pel dret de llibertat religiosa, reconegut per la Constitució (art. 16) dels individus i de les comunitats, sense més limitació en les seves manifestacions que la necessària per mantenir l'ordre públic. Una llei orgànica posterior (any 1980) desenvolupa aquest dret, limitant-lo a la

protecció del que exerceixen els altres, sense forçar ningú a declarar el seu sentiment religiós, i amb un mandat de cooperació de l'Estat amb les diferents confessions religioses. L'Estatut de Catalunya en el seu article 4, Drets i principis rectors, i en l'article 161, Relacions amb les entitats religioses, també recull la línia d'aplicació d'aquest dret.

Vivim en una època en la qual tots som molt gelosos dels drets que ens assisteixen. No és la meva intenció entrar en una consideració jurídica, sinó en una exhortació amb una marcada tintura moral dirigida sobretot als catòlics, per tal de recordar-los la importància de no tornar mai els in-

sults ni respondre amb més odi als qui provoquen tensió davant el més sagrat de la fe. Torneu bé per mal encara que els qui insulten, ofenen o es burlen dels nostres sentiments tinguin la gosadia d'afirmar que no pretenien molestar ningú. Dona la impressió que es mofen dues vegades. Als cristians ens preocupa la reiteració d'aquests actes, que s'acosten al vandalisme i que mostren menyspreu al més sagrat. Volem col·laborar a una convivència digna entre tots i demanem respecte per als nostres sentiments. Constantment s'exigeix de l'Església la presentació d'un rostre amable, d'una bona acollida a tots, d'una empatia sense límits cap a qualsevol

que pensi o cregui diferent. És una línia d'actuació clarament evangèlica, però en la nostra ingenuïtat tenim dret a queixar-nos, a denunciar una injustícia tan gran de falta de respecte i a sol·licitar accions de defensa dels nostres drets, emparats per les lleis.

També una paraula per als no creients. Demanem la seva comprensió cap als que se senten ofesos davant els atacs i desvaris d'uns quants. Que sàpiguen respondre, des de les seves conviccions profundes, amb el diàleg, amb la recerca de la pau en la convivència diària i amb l'acceptació dels qui mantenen la cosmovisió cristiana. Tots tenim el mateix dret a ser respectats, combinant la llibertat d'expressió, que no és llibertat per ofendre o insultar, amb la llibertat religiosa desenvolupada en la lloança a Déu i en l'atenció al proïsme.

Acabo amb una recomanació, entre d'altres, que va fer l'any 2010 el Consell de l'Audiovisual de Catalunya: Respectar els sentiments individuals i col·lectius de manera que no s'utilitzin indegudament, encara que sigui en clau d'humor, els símbols representatius per a les persones que professen una confessió religiosa.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Setmana dedicada a la Mare de Déu de Montserrat

La Mare de Déu de Montserrat serà la protagonista aquesta setmana, coincidint amb la seva festa, el divendres 27 d'abril. L'acte més important d'aquest dia serà la celebració de l'Eucaristia presidida pel bisbe Salvador, a la Catedral, a les 19.30 hores.

El programa, organitzat per la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida, començarà el dimarts 24 amb el primer acte del tridu de preparació, amb una missa a les 8 del vespre a la Parròquia de Sant Ignasi de Lleida, amb ocasió del seu 41è ani-

versari i en recordança del pare Joan Suñol. El dimecres s'ha previst la celebració eucarística a la Parròquia de Sant Antolí d'Aitona, per commemorar el 175è aniversari del naixement de Sta. Teresa Jornet, fundadora de les Germanetes dels Ancians Desemparats.

El dijous, i com ja és tradició, la Confraria organitza un autocar per assistir a la Vetlla de Santa Maria al Monestir de Montserrat. La sortida s'ha previst a les 17 hores des del pàrquing del Camp d'Esports. Els interessats s'han d'apuntar a la Llibreria Ramon

Llull (tel. 973 282 423) o a la Confraria (tel. 973 270 338).

El divendres, per tal de facilitar l'ofrena de flors i ciris a l'altar de la Verge, la Catedral restarà oberta de les 9 del matí a les 9 de la nit, sense interrupcions. El dia de la seva festa començarà amb una Missa a l'altar de la patrona, amb la benedicció del tradicional boix. Després, a les 12 hores, es resarà l'Àngelus i es cantarà el *Vírolai*, i a les 19.30 hores, el bisbe Salvador presidirà la solemne Eucaristia en honor a la Mare de Déu de Montserrat, patrona de Catalunya.

CERCA DE VOSOTROS

La libertad de expresión y el insulto

En estos últimos meses han proliferado sucesos y noticias sobre la libertad de expresión. El tema ha suscitado en la prensa escrita numerosos comentarios y opiniones. También en los medios audiovisuales se han organizado tertulias sobre la cuestión. Cada uno, con la ayuda de los comentaristas, se forma su propia opinión o se reafirma en la postura que previamente tenía. Nada que decir ante este derecho fundamental, reconocido por nuestra Constitución (art. 20), para expresar y difundir libremente pensamientos, ideas y opiniones, que permite la libertad en la producción y creación literaria, artística y científico-técnica, la libertad de cátedra y la libertad de comunicar información veraz. Estoy convencido de que el ejercicio de este derecho evidencia la salud democrática de una sociedad.

Mi preocupación al escribir estas líneas está motivada por las numerosas faltas de respeto a los sentimientos religiosos de los creyentes, amparados por el derecho de libertad religiosa reconocido por la Constitución (art. 16) de los individuos y de las comunidades, sin más limitación en sus manifestaciones que la necesaria para mantener el orden público. Una ley orgánica posterior (año 1980) desarrolla este derecho limitándolo a la protección de la ejercida por los demás, sin forzar a nadie a declarar su sentimiento religioso, y con un mandato de cooperación del Estado con las distintas confesiones religiosas. El Estatuto de Cataluña en su artículo 4, Derechos y principios rectores, y en el artículo 161, Relaciones con las entidades religiosas, también recoge la línea de aplicación de este derecho.

Vivimos en una época en la que todos somos muy celosos de los derechos que nos asisten. No es mi intención entrar en una consideración jurídica, sino en una exhortación de marcado tinte moral dirigido sobre todo a los católicos, con el fin de recordarles la importancia de no devolver nunca los insultos ni responder con más odio a los que provocan tensión ante lo más sagrado de nuestra fe. Devolved bien por mal aunque quienes insultan, ofenden o se burlan de nuestros sentimientos tengan la osadía de afirmar que no pretendían molestar a nadie. Da la impresión de que se mofan dos veces. A los cristianos nos preocupa la reiteración de estos actos, que se acercan al vandalismo y que muestran desprecio a lo más sagrado. Queremos colaborar a una convivencia digna entre todos y pedimos respeto para nuestros sentimientos. Constantemente se exige de la Iglesia la presentación de un rostro amable, de una buena acogida a todos, de una empatía sin límites hacia cualquiera que piense o crea distinto. Es una línea de actuación claramente evangélica, pero en nuestra ingenuidad tenemos derecho a quejarnos, a denunciar tamaña injusticia de falta de respeto y a solicitar acciones de defensa de nuestros derechos, amparados por las leyes.

También una palabra para los no creyentes. Pedimos su comprensión hacia los que se sienten ofendidos ante los ataques y desvaríos de unos cuantos. Que sepan responder, desde sus convicciones profundas, con el diálogo, con la búsqueda de la paz en la convivencia diaria y con la aceptación de quienes mantienen la cosmovisión cristiana. Todos tenemos el mismo derecho a ser respetados, combinando la libertad de expresión, que no es libertad para ofender o insultar, con la libertad religiosa que se desarrolla en la alabanza a Dios y en la atención al prójimo.

Termino con una recomendación, entre otras, que hacía en el año 2010 el Consell de l'Audiovisual de Catalunya: Respetar los sentimientos individuales y colectivos de modo que no se utilicen indebidamente, aunque sea en clave de humor, los símbolos representativos para las personas que profesan una confesión religiosa.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

La nostra diòcesi celebra
amb joia, recolliment

La Diòcesi de Lleida va viure amb joia, recolliment i devoció els dies en els que recordem la Passió, Mort i Resurrecció de Jesús. Tant la Catedral de Lleida com les parròquies de la diòcesi van acollir els actes i oficis de la Setmana Santa. Diumenge de Rams, amb la benedicció de palmes i palmons a les portes dels temples van començar, un any més, les celebracions litúrgiques del cicle pasqual.

A la tarda, va ser el torn de la Processó dels Dolors, que va congrega milers de persones als carrers de Lleida. El Dimarts Sant, amb la Jornada Sacerdotal al Palau Episcopal, la diòcesi va agrair el servei a tres preveres que celebraven les bodes d'or sacerdotals, i a tres més que celebraven les bodes d'argent. També

el Dimarts Sant, la Catedral de Lleida va acollir la Missa Crismal, presidida pel bisbe Salvador i pel bisbe emèrit Joan.

El Dijous Sant, el bisbe Salvador va presidir la Missa del Sant Sopar, i a la mitjanit va tenir lloc la Processó del Silenci, que va sortir de l'església romànica de Sant Martí. El Divendres Sant van prendre protagonisme els Via Crucis, celebrats a nombrosos pobles i a diferents punts de la ciutat de Lleida.

Després de l'Ofici de la Passió i Mort del Senyor, es va celebrar a la ciutat de Lleida la Processó del Sant Enterrament. La Vetlla Pasqual va omplir de llum els temples de la diòcesi, i diumenge 1 d'abril les parròquies van celebrar la Missa de Resurrecció, tancant així la Setmana Santa.

El bisbe Salvador va beneir les palmes i palmons al pòrtic de la Catedral

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Demanem el do de la pau per a tot el món, especialment per als pobles que més pateixen a causa de conflictes en actiu» (26 de febrer).

@Pontifex: «Si volem un futur de prosperitat per a tots, mantinguem la brúixola orientada cap al "veritable Nord", és a dir els valors autèntics» (26 de febrer).

@Pontifex: «Déu, que no es deixa guanyar en generositat, se serveix de tu i de mi per ajudar els germans» (5 de març).

@Pontifex: «De vegades sembla que la caritat s'apaga a molts cors, però mai no s'apaga en el cor de Déu!» (8 de març).

bra la Setmana Santa iment i devoció

Diumenge de Rams a la ciutat de Lleida

Processó dels Dolors

Dimarts Sant, Jornada Sacerdotal al Palau Episcopal

Divendres Sant, Via Crucis, Arxipretat Seu Vella

Processó del Sant Enterrament

REFLEXIONS

Un compromís acceptat joiosament

Diumenge a la tarda, a la catedral. Ordenació de diaques permanents, servidors de tots, a l'estil de Jesús, configurats al Crist. Rebran l'ordenació per ser signes i, alhora, instruments de Crist servidor, «com el Fill de l'home, que no ha vingut a ser servit, sinó a servir i a donar la seva vida en rescat per tothom» (Mt 20,28). Les esposes i els fills i altres familiars ocupen els primers bancs. Ambient de joia, de festa. Avui, per als que seran ordenats, es clou un llarg itinerari de reflexió, de pregària, de diàleg, d'estudi, d'acompanyament espiritual...

Queden enrere moltes etapes des d'aquells primers signes de crida al servei diaconal, moltes estones de discerniment personal i compartit i molts moments de pregària confiada i trobament personal amb Aquell que convoca, les hores d'estudi no sempre fàcil i els exàmens i els treballs escrits, crèdit rere crèdit. El record agraït del diàleg —inicial i continuat— amb l'esposa des de l'amor i amb amor. Acceptar i compartir amb consciència plena la joia del servei que farà l'espòs i els sacrificis i renúncies que comportarà, i donar-li suport decidit. Amb la seguretat, però, que ell és ben conscient que la família és el primer espai on haurà d'exercir la seva vocació de lliurament i servei. També el record del diàleg amb els fills, especialment amb els grans, des de la sorpresa i la curiositat, sempre amb el rerefons de l'estimació mútua.

El diaconat permanent, conferit a homes casats, ha estat i és una aportació important a la missió de l'Església. En un món amb tantes pobres econòmiques i espirituals, amb tanta necessitat d'arribar a les situacions que demanen presència de l'Església i resposta evangèlica, els diaques permanents poden aportar també, com feia Jesús, proximitat, consol, servei i amor. Sense oblidar la tasca de predicar la paraula de Déu, de contribuir a la formació catequètica dels pares, dels que es preparen per al matrimoni i, sobretot, l'administració dels sacraments que els són encomanats. Els diaques permanents, amb la gràcia del sacrament rebut, reben un do de Déu per fer el bé i servir els altres. «Perquè els qui exerceixen bé el seu ministeri de diaques es guanyen la consideració de tothom i arriben a posseir la confiança que ve de la fe en Jesucrist» (1Tm 3,13).

Tota la celebració de l'ordenació diaconal va reflectir aquest agraïment a Déu, al sí donat pels nous diaques i al compromís acceptat joiosament.

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

- Diumenge, 22 d'abril.** A les 11.30 h, trobada de famílies del Col·legi Episcopal a Butsènit.
- Dimecres, 25 d'abril.** A les 12 h, Eucaristia a Bellaguarda en honor a sant Marc.
- Divendres, 27 d'abril:**
 - A les 11 h, Eucaristia a la capella de la Residència de les Germanetes dels Ancians Desemparats d'Aitona.
 - A les 17.30 h, confirmacions del Col·legi Terraferma a la Catedral.
 - A les 19.30 h, Eucaristia a la Catedral en honor a la Verge de Montserrat.
- Dissabte, 28 d'abril:**
 - A les 18 h, confirmacions a la Parròquia de Torrefarrera.
 - A les 20 h, benedicció de la imatge de Mare de Déu de Montserrat a la Parròquia de les Borges Blanques.
- Diumenge, 29 d'abril.** A les 10.30 h, Eucaristia a Tragó de Noguera en homenatge a Mn. Joan Mora.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ap 12,10-12a / SI 33 / 1Jo 5,1-5 / Jo 15,1-8]. Sant Jordi, soldat mr. (s. IV), nat a Lidda i mort a Capadòcia, patró de Catalunya (1456); sant Gerard o Grau, bisbe; sant Adalbert (956-997), bisbe de Praga i mr.; beat Gil d'Assís, rel. franciscà; beata Elena d'Udine, rel. agustina; beata Teresa-Maria de la Creu, vg. carmelitana.

24. □ Dimarts [Fets 11,19-26 / SI 86 / Jo 10,22-30]. Sant Fidel de Simaringen, prev. caputxí i mr. a Suïssa (1622); sant Pere Ermengol, mr. mercedari (cap al 1304), de la Guàrdia dels Prats (Conca de Barberà); Conversió de Sant Agustí; sant Gregori d'Elvira, bisbe; santa Maria Eufràsia Pelletier, rel., fund. Congregació del Bon Pastor; sant Benet Menni,

prev., fund. Gnes. Hospitalàries del Sagrat Cor (HSCJ); sants Cerasi i Febadi, bisbes.

25. ■ Dimecres [1Pe 5,5b-14 / SI 88 / Mc 16,15-20]. Sant Marc, evangelista, cosí de Bernabé, deixeble de Pere i company de Pau; sant Aní, bisbe; santa Calixta, mr.

26. □ Dijous [1C 2,1-10 / SI 118 / Mt 5,13-16]. Sant Isidor (†636), bisbe de Sevilla (successor del seu germà Leandre) i doctor de l'Església, venerat a Lleó; Mare de Déu del Bon Consell; sant Clet I o Anacleto, papa i mr.; sant Marcel·lí, papa i mr.; sant Pascasi, bisbe; sant Rafael Arnáiz Barón, trapenc.

27. □ Divendres [Fets 1,12-14 / SI 86 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Mare de Déu de Montserrat, patrona princi-

pal de Catalunya (coronada, 1881 - entronitzada, 1947); sant Toribi de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg., de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, preveres de Barbastro.

28. □ Dissabte [Fets 13,44-52 / SI 97 / Jo 14,7-14]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. marista i mr. a Oceania; sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís Maria Grignon de Montfort, prev.

29. □ Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Fets 9,26-31 / SI 21 / 1Jo 3,18-24 / Jo 15,1-8]. Santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominica, doctora de l'Església i copatrona d'Europa; sant Robert, prev. cistercenc.

Diumenge IV de Pasqua (B)

COMENTARI

El bon pastor arrisca la vida per les seves ovelles

La primera «prova» de l'Església naixent a Jerusalem és quan van detenir Pere i Joan, i els tingueren tancats a la presó acusant-los que enganyaven el poble i anunciaven la resurrecció dels morts (4,2s).

Alarmats perquè el nombre de germans arribà a uns cinc mil, comptant només els homes (4,2), llavors els dirigents, notables i Mestres de la Llei es van reunir per interrogar els Apòstols.

El testimoni de Pere aclarirà que aquest invàlid el teniu bo al davant vostre pel poder del Nom de Jesucrist, el Natzarè. L'element nou del discurs és la idea de *pedra rebutjada* (Salm 118,22): la *pedra angular* és la pedra-clau que corona l'edifici assegurant-ne la unió de les parts.

En l'Església, Jesucrist és la pedra-clau que vosaltres *vau clavar a la creu* però Déu el va ressuscitar.

Conclusió del discurs: La salvació no es troba en ningú més perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre Nom que pugui salvar.

Ja ara Déu ens reconeix com a fills seus i ho som; però no coneixem encara tot el que això implica. La identitat cristiana és pro-existència de tensió escatològica vers l'eternitat, quan el veurem tal com és.

«Jo sóc el Bon Pastor»: l'adjectiu «bo» aplicat a pastor indica la qualitat del qui duu a terme com cal la missió.

El Pastor modelic viu plenament la seva missió en contraposició al mercenari a qui tant se li'n dona de les ovelles perquè no s'identifica amb elles: *no són seves*.

Els profetes anunciaven càstig dur contra els pastors-governants que, rebent de Déu la missió de servir el ramat, abusen del càrrec per servir-se'n de les ovelles: *Ai dels pastors que malmenen les ovelles del seu ramat. Jo us demanaré comptes* (Jer 23,1s).

Per això anunciem que el Senyor vindrà a pasturar el ramat: *Jo mateix aplegaré la resta de les meves ovelles escampades i les faré tornar als seus prats*.

«Arriscar la vida» és expressió típicament joànica que indica l'essència del pastor-pastor que, per ser fidel del tot a la seva missió, fins i tot arrisca la pròpia vida.

Un sol ramat amb un sol Pastor és el fruit definitiu de la mort redemptora del Bon Pastor.

Mn. José Luis Arín

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,8-12)

En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: «Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo, sapigueu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home el teniu davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè.

Vosaltres el vau clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és «la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici». La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.»

► Salm responsorial (117)

R. *La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici.* O bé: *Al-leluia.*

Enaltiu el Senyor: / Que n'és de bo! Perdura eternament el seu amor. / Més val emparar-se en el Senyor que posar confiança en els homes. / Més val emparar-se en el Senyor que fiar-se dels poderosos. R.

Gràcies, perquè vós m'heu escoltat i heu vingut a salvar-me. / La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / Vós sou el meu Déu, us dono gràcies, us exalto, / Déu meu! Enaltiu el Senyor: / Que n'és de bo! Perdura eternament el seu amor. R.

► Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 3,1-2)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell.

Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

► Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 10,11-18)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo sóc el bon pastor. El bon pastor dona la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal i tant se li'n dona, de les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa. Jo sóc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles. Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meua veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Sóc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare.»

► Lectura de los Hechos de los Apóstoles (Hch 4,8-12)

En aquellos días, lleno de Espíritu Santo, Pedro dijo: «Jefes del pueblo y ancianos: Porque le hemos hecho un favor a un enfermo, nos interrogáis hoy para averiguar qué poder ha curado a ese hombre; quede bien claro a todos vosotros y a todo Israel que ha sido el Nombre de Jesucristo el Nazareno, a quien vosotros crucificasteis y a quien Dios resucitó de entre los muertos; por este Nombre, se presenta este sano ante vosotros. Él es «la piedra que desechasteis vosotros, los arquitectos, y que se ha convertido en piedra angular»; no hay salvación en ningún otro, pues bajo el cielo no se ha dado a los hombres otro nombre por el que debamos salvarnos».

► Salmo responsorial (117)

R. *La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular.* O bien: *Al-eluya.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los hombres, / mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los jefes. R.

Te doy gracias porque me escuchaste / y fuiste mi salvación. / La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Bendito el que viene en nombre del Señor, / os bendecimos desde la casa del Señor. / Tú eres mi Dios, te doy gracias; / Dios mío, yo te ensalzo. / Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 3,1-2)

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no lo conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando él se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 10,11-18)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Yo soy el Buen Pastor. El buen pastor da su vida por las ovejas; el asalariado, que no es pastor ni dueño de las ovejas, ve venir al lobo, abandona las ovejas y huye; y el lobo las roba y las dispersa; y es que a un asalariado no le importan las ovejas. Yo soy el Buen Pastor, que conozco a las mías y las mías me conocen, igual que el Padre me conoce, y yo conozco al Padre; yo doy mi vida por las ovejas. Tengo, además, otras ovejas que no son de este redil; también a esas las tengo que traer, y escucharán mi voz, y habrá un solo rebaño y un solo Pastor. Por esto me ama el Padre, porque yo entrego mi vida para poder recuperarla. Nadie me la quita, sino que yo la entrego libremente. Tengo poder para entregarla y tengo poder para recuperarla: este mandato he recibido de mi Padre.»